

Digitized by srujanika@gmail.com

LER-¹(²): L) LEM' ¹AM' LUZCH LULU LALB ALLEL'! LULCUD COAG' LALCUN' LECUN'
CEAL QULL CLE' QUL QAD' QU' RAMU CC'U LALB, CUCUN' LALB TALB MULICUN'
QAD' Y' C' LLA' KUL XLCQ QAD' XEQ' HEPU' " " LLL CMLQ XOLU VILU' LCQ MNQ
MULKA QAD' LECAL' LLX, XOLI CMC'QU' LECAL' HEPU' " " QAD' LENCKU XOLL RAMO
XU ALCEL MUL' " " GELL CLU' XEQ EXCU XU WU CLLU' LECAL' CACEN UQ'X CQUN' LCQ
MEGGL QCA XUQ UQ'X LN'Q QULL CACAL' IN'X" " " LQ' LEXU' NO QAL LACK LALLU
LN'LLCUN' LMO CMLX ALL: CUE CCL'X NLU U" LCA' LKU CAL QAX LLUQ CAL QULLU
LALCUN' LUX' LQ'N LNU: LCLC' CNE XCMAL KLB LECAL' XGU' U QULLU XAL CC'U
XQULLU' LECAL MO NLU A" LUM QU' XEL LELE, MUCU CC'U QU'QAL' CUE LALB
XLL Q' LKL UQ'X NL CLE' LCA' QUL LLL MO' LQX UQ'X NQ' CQ' CC'U QMNL
HEP' LCC'U NL CAL KLB CUE LCLC' LCLC' AL'CA' R' CAL KLB MO UQ'X LECAL NUC' U
UW UPA, UQ'QAL CUE LCLC' XU LDU, XLU CLU' LECAL XQULL CUE ALCEL QUL LAL

deñk ecu gla qumur krib lechur aranu' lqalq qarneq qm ecu yu gleku xu hñanu' lqmec doek
(mim) lqem uku krib cu qumur tewm' lechun cu' lq ecu llakce' o' lq'q aken lqad cuu lq
qumur tewm' lqmec clll hñan uku xall kllukun: [tex qumur]

६८

ମାତ୍ରମାତ୍ର

CS-1-NF-004 (d) 8-6-01-GLO-CW-001-001-NFT-004

WILDE EDITION

卷之三

ALL XCL XCL RU

dejgo' yuc da ee uia cal zyia cejj ria uiaatul cejjgo' yuc zyiaal uia zyia al ria iek' yuc
uia uiaatul cejjcejj yuc zyia dejgo' uiaal uia uia uia uiaatul cejj
(um) uia uia uia cejjcejj uia uia uia cejj cejj da ria yuc zyia dejgo' uia uia uia uia uiaatul cejj

WILDLIFE CLUES TO ICE AGE HUNTING AND LIFE IN THE COLD

1.) (4) **o-ULEML** **UUL** **LA**
 2.) **UUL** **LA** **LEL** **YEG** **UUL** **LA**
 3.) **UUL** **LA** **LEL** **YEG** **UUL** **LA**

1000 АВГУСТ

ԱՐԵՎԱՏՅԱՆ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

三十一

פרק א'

א ג' פעמיים נאמר בתורה „ילא תבשל גדי בחלאב אמרו“. ודרישת דחיל, אחד לאיסור בישול, אחד לאיסור אכילה ואחד לאיסור הנאה.¹

ב' ומה שהורציאו התורה גם היאיסור של אכילה והנאה בלשון ר לבן נתתי על לשבת משא הארץ. רגשתי רבות לשבת ספר זה בלשון צוח ובורה, ולבביא את עיקר השיטות וטעמיהם הלבנה למשה. ובכל חלאב, אלא תשבשלה ייחידי. אבל אם רק באופן² תשבשלה ייחידי. אבל מפושתו, ושהביה ירדתי להלבנה בסוגיות הגמ"י, רשות ספרי תשובה שעבורו והארונות. ובדקתי רשות אצל מורי הראשה ששימשו אצל גדרוי הדור בדורות ש לפניו. וגם נתערבבו זה זה, או אפילו נבשׂרין יהודין, מותרים מן התורה אפלו באכילה ורק' בהנאה.

ג' הריאל והבישול מצד עצמו אסור, ציריך להיזהר לא לבשל כל בשר בחלאב, אך לא לכלב או לגורו, ויתה מזוהה, לא להדליך איש מתחות⁴ לשחררי המשל בו אוכלי, שמא יש בקדירתו בשער עם הילב, ונמצאת המהילק את האש, עובר איסור דאוריריתא של בישול בשער בחלאב.

ד' בשער והחלב שנתבשלה ייחידי אסורים בהנאה בלבד ואין הפסקים המזראים בידי כל דין ודין וצינוגרי מעיקרי מגרון להבלגה. כתבת מקורות כל דין ודין וצינוגרי מקרות ריק מעתה כל שאור המקורות והוראות כי לזה יעצרו ספר גדור בפ"ע.

כימתי כתיבת ספר זה כבר בהודש אב ה' התש"מ"ב. ובמשך שנגה זו נפתחו צילומים מספר זה אצל בני תורה, וגהיגו גם לידי גדרוי שליטי"א, שעשבה הוה מאור, ואמר לו שמצויה גדרלה עד מארך זוכות הרבים להדיPsiו. ובmorphod זוק עלי דברי מורי והבי אהוב נשוי הגדלה רגון אורזמן שליטי"א שעבר על הספר ושם בו מאך. וכשהריה עצלי הכם חד מחכם ירושלים, אמרתי לו שאם יסכימו רבנן קדריש DARUA דישראל אל אדפים זאת ועתה שוכתי להסתממות של גאנטס וצדיקים אל ההיינט פטיפס.

ה' פקר אסורה, שבל הנאה או השתמשות אסורה מהם.

מקורות

1. שער' ע"ש.
2. בא על ההתנ"מ, בשור באב התש"מ' ג' אהרון פטיפר.
3. ש"ד שם ס"ק א'. רמ"א סימון ק"ה ס"א.
4. רמ"א סימון פ"ז ס"ג, חכ"א כלל ס"ג.
5. חכ"א שם ס"ב.

אמ' המחבר, ספר זה קישור שר'ע על הליכות בע"ה ותערובת, לא נכתוב מלבדהיל, כדי להלך בעקב ולփיער בישראל. ונכתב אך ורב עבור תלמידי ישיבתו ג"י, שלמרו מסכת חולין במאמה וכמה פטעמים, וחורו על הילכנות ביה ותערובת שער'ע ופוסקים ראשונים ואחרונים הרבה פעמים. וראיתי כי עזירין קשיה להם הכרעת הדין ופסק הלכה למשה, בידוע לכל מישusk להלכות אלו, שבלי שימוש ת"ה זום רב, במעט ורא"א לפטר כל מרוב השיטות עומק העניין.

ה' נחת עלי לשבת משא הארץ. רגשתי רבות לשבת ספר זה בלשון ר לבן נתתי על לשבת משא הארץ. רגשתי רבות לשבת ספר זה בלשון צוח ובורה, ולבביא את עיקר השיטות וטעמיהם הלבנה למשה. ובכל הילכנה ירדתי להלבנה בסוגיות הגמ"י, רשות ספרי תשובה שעבורו והארונות. ובדקתי רשות אצל מורי הראשה ששימשו אצל גדרוי הדור בדורות ש לפניו. וגם נתערבבו זה זה, או אפילו נבשׂרין יהודין, מותרים מן התורה אפלו באכילה ורק' בהנאה. בילו יסרגני כלותי על כל הלבנה והלבנה שכחתי, כי מ"ש עסק בעניינים אלו יראה עז כמה נאלצתי לפלל נחטיב בימים רבים. גם נחרת מארך בישונן, שגמ' המשמע מצורת כתיבת הדרכיך הלשון ידיה מכוון להבלגה. כתבת מקורות כל דין ודין וצינוגרי מעיקרי הפסקים המזראים בידי כל אחד ואחד לעזין בהם. והשMattת כל שאור המקורות והוראות כי לזה יעצרו ספר גדור בפ"ע.

כימתי כתיבת ספר זה כבר בהודש אב ה' התש"מ"ב. ובמשך שנגה זו נפתחו צילומים מספר זה אצל בני תורה, וגהיגו גם לידי גדרוי שליטי"א, שעשבה הוה מאור, ואמר לו שמצויה גדרלה עד מארך זוכות הרבים להדיPsiו. ובmorphod זוק עלי דברי מורי והבי אהוב נשוי הגדלה רגון אורזמן שליטי"א. רמ"א סימון ק"ה ס"א. וכשהריה עצלי הכם חד מחכם ירושלים, אמרתי לו שאם יסכימו רבנן קדריש DARUA דישראל אל אדפים זאת ועתה שוכתי להסתממות של גאנטס וצדיקים אל ההיינט פטיפס.

ה' פקר אסורה, שבל הנאה או השתמשות אסורה מהם.

ה' ר' לטעי אבינו שעשיהם גומין המורה, שיפוץ ספר זה בתראי ותירבה דעתה היכשורת.

קייזר שוויינטעל הלברות בשר בחלב

פרק ב

וממש"כ המורה "גדי בחלב אמרו" למדור הויל, דמדאוריתא

אין איסור בשר בחלב, אלא באשר ב מהה טהורה, בחלב
במהה טהורה. אבל בשר עוף טהור, והיה טהורה, בחלב,
מזה לבש כל מזון צי"א ס"ג.

א איסור בשר בחלב אינו דוקא, אספ בישל בשר ממש עם החלב
ממש, אלא אפיקו באופן שבישל בשר ודרך בישול קיבל
טעם החלב, או בישל החלב ותוך כדר היבישול קיבל טעם בשר,

אסור מדויריתא, רטעם החלב ג"כ נקרא חלב וטעם בשר
נקרא בשר.

ר הנהנה בשר וחלב, יש השש גדריל למכבשROL, יותר מאשר
ושביהם נמצאים בכלל מטבח, وكل מזד להכשיל בהם. וכך
גורוד חכמים, שבול התערבות בשר בחלב אפיקו בשלא התבשלו
בשאר איסורים. שרהי בשר לבדור מורה, וחלב לבדור מורה.

ב הרגמה לזו, יdroע שבול סייר שבישלים בו החלב, הרי הסיר
בחול מחהלה, ושבישל בו פצעם אהרת, יפלוט מהמעם
הבלוע בו. וכן סייר הלבבי אפיקו נקי לגמרי, אם כי של בו
בשר, אסור מדויריתא, ובשא שבעשה שבישל בו הבשוש
טעם החלב מהטיסיר לבשר, ורהי בשר שבתבשל עט טעם
החלב. וכן להיפך סייר בשרי נקי לגמרי, שבישל בו החלב,
בשעת בישול החלב, ייפלט טעם הבשר להחלב, והרייך הילב
שנתבשל עט טעם בשר, ואסור מדויריתא.

ג וכאן המבשل בשר בהמה בסיר החלב, או החלב בסיר בשר,
עובר איסור דאניריתא ביבישול¹. ובאזור בהנאה ולא
יתנו לא לגרוי ולא לקלב, אלא יוקנו לבבית המכטא או
יקברנו. ואם הוא בשר ערוף, איןו נאסר אלא באכילה במזון
шибיארנו. ומכל עוד זה גם הכלி נאסר², שהרי בועל בשעת
הבישול, ונמצאו שבול בו איסור בשר בהחלב. וצריך
להזכירו בהגעלה.

ד מה שביאנו שע"ץ החלב בעין לאסור הבשר, או שע"ץ בשר
מקורות
 1. חכ"א כתל מ"ס ס"א, עיין ש"ע סימן צי"א ס"ג.
 2. ש"ע סמוך צ"ב ס"ג.

ה בשר עוף בחלב, שאיסורים מדורנו, לדעתם הרבה הפטרים לא
אסרים חכמים אלא באכילה, אבל ביבישול והגאה מודטרים³.

ולכן לבשל בשר עוף בחלב לצורך גורי, או לצורך רפואה ובר' מורה. וה"ה בשר בהמה בחלב באופן שאינו אסור אלא
מדרבנו, בגין שבתערבבו צובנים, או אפיקו נכבש ע"כ הדין,
מרחבים, בגין שבתערבבו צובנים, או אפיקו נכבש יחרין,
מרחבים בהנאה.

קייזר שרייך על הלכוות בשער חלב.

חולב שאינו בין ירבות, או ההייפר. והטעם פירושו, שאם נתיר לבשל בסיר בשאר אשינו בין יומו הלב, ובסייר הלב שאינו בין יומו בשר, הרוי ביאי לבלבול אדרול במטבח, שייתעורר כל בשר עם הלב, ויבוראו לידי מושרל, שבשלו גם בכלי בין יromo.

2 ו גם באופן זה, שהטעם בסיר כבר מוקלקל בשעבך כ"ד שערת, מה שתרנו בדיעבד, זה רק תבשיל שבשל בו. אבל הסיר יהיה⁸ אסורה, לבשל בו אה'יכ לא בשר ולא הלב. יצירק להכשירו בהגעללה. ולמשל אם בישל בשער הביני הרים ראנט. והוא בערך שעורת, מאי שבישל בז חלב, נקי, שעבורו עשרים ורביע עורות, מאי שבישל בז חלב. יהיה הבשר מותר במיל שביירנו, אבל הסיר, כי לבשל בו הלב אסורה, משפטם שבעל עכשוויה מהבשר שבשל בו. ולבשל עוד פצעם בשר אסור, כי עדין בלווע בו גם כן טעם מהhalb הישן, ולכתהילה אסורה לבשל בשער בכללווע בטעם הלב. ולכן אין תקנה לא להגעללו.

ה ולפifyי לפטעמי יצא להלכה כ"ז, אם בישל בשער, בסיר הלבבי שאינו בין יומו (פירוש שעבר עליי כ"ד שעות מאן שבשל החלב בין) הבשר בדיעבד מותר. ואם שובי לבשל בו בשרגא, ברדי ג"כ ייה מותר וזה פשוט. אמונם אם עבר עשרים ורביע שעorth מזומן בישל הhalb, הרי טעם הhalb הבלייע בשיר כבר נתקלקל, ולכן לא יאסר הבשר, ורבשר מותר לגמרי באביבה בעלי שום השוש. וכן להיפך אם סיר בשרי הבלתיו בטעם בשר, אם עבר עשרים ורביע שעות מאן בישר הבלתיו הבשר, הרי התעם כבר נתקלקל, ואם עתה בישל בו הhalb, הhalb לא יאסר.

1 ו אף שאמורנו שטעם הבלייע בשיר אינו אסור, באופין שעבר עליי כ"ד. שעורת והלא מוקלקל, הינו דורך אם בדיעד קרתה טערת ובישלו הלב בשיר בשער, או בשר בשיר הלב. אבל לכתחילה אסורה חמימות, לסתמוד צ"ז ולбел של בשיר שערת, ושוב בטעות בישלו הלב, הhalb מותר כי טעם הבשר שבשיר גם כבר גפוג ואינו אסור הhalb.

בעיר לאסור הhalb, והטעם לבדד ג'יכ אסורה, בגין טעם שלולע בבל, כל זה רק אם התעם טרי, דהיינו שלא עבר עליי כ"ד שעורה, אבלطعم שעבר עליו צערנים ואבעה שעות הרוי הרא מתקלקל, וכשתעמם זה נפלט להלב או לבשר, הרוי פוגם⁹. וילמדנו המכמי שבל טעם הפוגם איינו אסורה. (וכל זה דורך בטעם המקובל להז'יל שמתקלקל אם עברו כ"ד שעות. אבל הhalb בעין או בשר בעין איינו מתקלקל" בשעור זמן זה).

מקורות

3. שייע' סמוך ק"ג ס"ה, וישראל סמוך צ"ג ס"א, חכ"א כל ג"ה ס"א, וכל מ"ז ס'כ.

7. הטעם מבואר בחכ"א שם.

4. מבואר בש"ע טהור ק"ג ס"ה, ובתוכהיא כלל ביה ס"א.

5. שייע' סמוך צ"ג ס"א, וטה"א כל ג"ה ס"ב.

6. שייע' סמוך צ"ג ס"א, ובש"ד שם ס"ק א', חכ"א כל ג"ה ס"ג.